

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне слідче управління

вул. Володимирська, 33, м. Київ, 01601, факс (044) 279-66-31, тел. (044) 255-84-88
www.ssu.gov.ua e-mail: san@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 00034074

ПОВІДОМЛЕННЯ про нову підозру та зміну раніше повідомленої підозри

м. Київ

09.08.2024

Старший слідчий 1 відділення 1 відділу 3 управління досудового розслідування Головного слідчого управління Служби безпеки України капітан юстиції Лень Антон Володимирович, розглянувши матеріали досудового розслідування, відомості про яке внесені 01.08.2024 до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 22024000000000690, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про нову підозру та зміну раніше повідомленої підозри, відповідно до ст. ст. 36, 40, 42, 276-279 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Косогорова Сергія Юрійовича, який народився 04.09.1964 року у м. Красний Луч (з 22.05.2016 – м. Хрустальний) Луганської області, зареєстрований та проживає за адресою: Луганська область, м. Красний Луч, (з 22.05.2016 – м. Хрустальний), вул. Февральська, 26, громадянина України,

про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених:

- **ч. 1 ст. 258-3 КК України**, тобто в участі у терористичній організації;
- **ч. 5 ст. 260 КК України**, тобто в участі у складі не передбаченого законом збройного формування у нападах на громадян, що призвело до загибелі людей;
- **ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 438 КК України**, тобто у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, віданні наказу про вчинення таких дій, поєднаних з умисним вбивством, вчинених за попередньою змовою групою осіб.

Фактичні обставини кримінальних правопорушень, у вчиненні яких підозрюється Косогоров С.Ю.:

24.10.1945 набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26.06.1945, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, Російська Федерація (далі – РФ) та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН всі Члени ООН утримуються в їх міжнародних відносинах від загрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і іншим чином, несумісним з Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 № 36/103 про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями від 16.12.1970 № 2734 (XXV), що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; від 21.12.1965 №2131 (XX), що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та обмеження їх суверенітету, та від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), що містить визначення агресії, встановлено, що ні одна з держав не має право здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації; здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Декларації Генеральної Асамблеї ООН від 14.12.1974 № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що агресією є застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної та політичної незалежності іншої держави; застосування збройної сили державою першою в порушення Статуту ООН є перш за все свідченням акту агресії.

Будь-яка з наступних дій, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії, зокрема:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не носила, що є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія, із застосуванням сили, території іншої держави або частини її;
- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;
- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;
- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські і повітряні флоти іншої держави;
- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за згодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;
- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, що носять настільки серйозний характер, що це рівнозначно переліченим вище актам.

Жодні міркування будь-якого характеру, з політичних, економічних, військових чи інших причин, не можуть слугувати виправданням агресії.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки

проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і РФ.

Згідно з п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, РФ, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні їх зобов'язання згідно з принципами Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язались утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

31.05.1997, відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань по Заключному акту Наради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та РФ уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і РФ (ратифікований Законом України від 14.01.1998 № 13/98-ВР та Федеральним Законом РФ від 02.03.1999 № 42 ФЗ). Відповідно до ст. ст. 2-3 зазначеного договору, РФ зобов'язалась поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та будівництво відносин на основі принципів взаємної поваги суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або загрози силою, включаючи економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Статтями 1-3 Конституції України, яка прийнята Верховною Радою України 28.06.1996, визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною. Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю.

Статтею 73 Конституції України закріплено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Відповідно до ст. 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Упродовж 2013 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у представників влади та службових осіб Збройних Сил РФ (далі – ЗС РФ) виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Мотивами зазначеного умислу стали євроінтеграційний курс розвитку України, підготовка до підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії та їхніми державами-членами, які були розцінені представниками влади і ЗС РФ як безпосередня загроза економічним та геополітичним інтересам РФ, що сприятиме втраті впливу над політичними процесами в Україні та позбавить контролю над її економічною діяльністю, призведе до поглиблення співпраці України з Організацією Північноатлантичного договору з метою досягнення критеріїв, необхідних для набуття членства у цій організації та можливої денонсації угод щодо тимчасового розташування Чорноморського флоту РФ на території України – в АР Крим та м. Севастополі.

Свою злочинну мету співучасники з числа представників влади та ЗС РФ вирішили досягти шляхом розв'язання та ведення агресивної війни проти України з використанням підпорядкованих підрозділів і військовослужбовців ЗС РФ, у тому числі дислокованих на підставі міжнародних угод на території АР Крим і м. Севастополя, а також залучення до виконання злочинного плану інших осіб, у тому числі громадян України та РФ, створення і фінансування не передбачених законом збройних формувань та вчинення інших злочинів.

При цьому вони усвідомлювали, що такі протиправні дії призведуть до порушення суверенітету і територіальної цілісності України, незаконної зміни меж її території та державного кордону, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, передбачали і прагнули їх настання.

Для забезпечення зазначених злочинних дій представники влади та ЗС РФ, здійснюючи підготовку до ведення агресивної війни проти України, ініціювали розширення повноважень Генерального штабу ЗС РФ (далі – ГШ ЗС РФ), що полягали у координації діяльності усіх федеральних органів виконавчої влади РФ, зокрема організації взаємодії з військовими козацькими товариствами, у тому числі з учасниками «Міжнародного Союзу Громадських Об'єднань «Всевелике Військо Донське», зареєстрованого у 1999 році Міністерством юстиції РФ та очолюваного Козіциним М.І., які під виглядом місцевого населення південно-східних регіонів України та «братньої» допомоги цивільного населення РФ, будучи контрольованими службовими особами ГШ ЗС РФ, повинні були забезпечити організацію незаконних сепаратистських референдумів та ведення агресивної війни проти України. Зазначене розширення повноважень знайшло своє відображення у Положенні про ГШ ЗС РФ, затвердженому Указом Президента РФ від 23.07.2013 № 631.

При цьому вони усвідомлювали, що такі протиправні дії можуть призвести до загибелі людей, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, передбачали і бажали їх настання.

З метою реалізації вказаного умислу, упродовж 2013 року на території РФ представники влади РФ та службові особи ГШ ЗС РФ розробили злочинний план, яким передбачалася незаконна окупація півострову Крим і південно-східних регіонів України.

У подальшому, з грудня 2013 року по лютий 2014 року, для забезпечення схвалення та підтримки громадянами РФ і жителями південно-східних регіонів України злочинних дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України та відновлення впливу і вагомості РФ на

світовій арені, представники влади та ЗС РФ, на виконання спільного злочинного плану, організували із застосуванням засобів масової інформації розпалювання в Україні національної ворожнечі шляхом ведення інформаційно-пропагандистської підривної діяльності.

Так, з грудня 2013 року за допомогою всіх видів мас-медіа РФ розпочато негативне викривлення подій на Євромайдані, якими вказувалось на хибність європейського вектору розвитку зовнішніх відносин України. При цьому шляхом перекручування, постійного нав'язування хибного тлумачення, компонування інформації для зміни свідомості та ставлення громадян РФ і місцевих жителів південно-східних регіонів України щодо дійсності та значення подій, які насправді відбувались в Україні, представники опозиційних сил висвітлювались як прихильники націоналістичних поглядів та побудови української держави на засадах ідей національної самосвідомості та ідентичності, учасники національно-визвольного руху середини ХХ століття (ОУН, УПА) – як прибічники та послідовники фашизму, пропагувалась їх неповноцінність за ознаками ідеологічних та політичних переконань.

Одночасно за допомогою засобів масової інформації здійснювалось спотворення свідомості частини населення України з метою зміни світоглядних настанов, зародження сумніву в необхідності та доцільності спільного існування в рамках самостійної, унітарної, суверенної держави Україна з європейським вектором розвитку, підбурювання до міжетнічних конфліктів, розпалювання сепаратистських настроїв серед населення окремих регіонів України (АР Крим і м. Севастополя та південно-східних областей), провокування національних зіткнень, формування хибного образу частини українського населення як «націонал-фашистів», котрі мають інші духовні та моральні цінності, пропагують культ насильства над російськомовним населенням України.

У подальшому представники влади РФ та службові особи ЗС РФ, продовжуючи виконання вказаного злочинного плану, діючи умисно, усвідомлюючи суспільно небезпечні наслідки власних дій та бажаючи їх настання, за попередньою змовою групою осіб, усупереч вимогам п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), ст. ст. 1, 2 III Конвенції про відкриття воєнних дій (Гаага. 18.10.1907), спланували, підготували і почали ведення агресивної війни проти України, а саме в один із днів лютого 2014 року віддали наказ на вторгнення підрозділів ЗС РФ на територію України – АР Крим і м. Севастополь.

Так, починаючи з 20.02.2014, реалізуючи вищезазначений умисел, з метою блокування та захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури для забезпечення військової окупації та подальшої анексії РФ території АР Крим і м. Севастополя, на виконання наказів представників влади РФ та ЗС РФ, на територію півострову Крим військовим морським та повітряним транспортом здійснено вторгнення підрозділів ЗС РФ.

Виконання таких дій надало змогу представникам влади та службовим особам ЗС РФ забезпечити військову окупацію території півострова Крим, проведення диверсій, блокування військових частин, установ та органів військового управління ЗС України та інших військових формувань, державних органів і органів місцевого самоврядування, ведення іншої підривної діяльності, організацію проведення незаконних сепаратистських референдумів, спрямованих на порушення територіальної цілісності України, проголошення так званої Республіки Крим суверенною державою, підписання 18.03.2014 незаконного Договору про прийняття до РФ Республіки Крим і створення у складі РФ нових суб'єктів та його ратифікацію Радою Федерації РФ 21.03.2014, що призвело до тяжких наслідків у виді порушення територіальної цілісності України та заподіяння збитків у вигляді втрати об'єктів державної власності.

Відповідно до Звернення Верховної Ради України до Організації Об'єднаних Націй, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Парламентської Асамблеї ГУАМ, національних парламентів держав світу «Про визнання РФ державою-агресором», затвердженого Постановою Верховної Ради України від 27.01.2015 № 129-VIII, Верховною Радою України визнано РФ державою-агресором та констатовано факт початку збройного конфлікту, викликаного російською агресією з 20.02.2014 під час вторгнення окремих підрозділів ЗС РФ через державний кордон України в районі Керченської протоки та використання РФ своїх військових формувань, дислокованих у Криму для забезпечення ведення агресивної війни проти України.

Після цього, представниками влади і ЗС РФ продовжено виконання спільного злочинного плану з метою зміни меж території та державного кордону України.

Так, в період березня-квітня 2014 року службові особи ЗС РФ, продовжуючи реалізацію злочинного умислу, шляхом віддання наказів підлеглим військовослужбовцям ЗС РФ, організували на території РФ та тимчасово окупованій території АР Крим навчання, фінансування та матеріальне забезпечення (постачання озброєння, боєприпасів, військової техніки та іншого майна) таких непередбачених законом збройних формувань, як «Козача національна гвардія», як «Русский сектор», «Оплот» та «Всевелике Військо Донське» (очолюване Козіциним М.І.). Ці непередбачені законом збройні формування під безпосереднім керівництвом розвідувально-диверсійних груп, на чолі яких стояли кадрові офіцери Головного управління ГШ ЗС РФ, діючи на виконання наказів представників влади і службових осіб ЗС РФ утворили фактично контрольовані ними терористичні організації «Донецька народна республіка» і «Луганська народна республіка» та увійшли до їх структури.

Упродовж квітня 2014 року, з метою реалізації злочинного плану ведення агресивної війни, спрямованого на порушення територіальної цілісності України та зміну меж території, вищевказаними терористичними організаціями здійснено захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури на території Донецької та Луганської областей, у тому числі збройні напади на військові частини Збройних Сил України, дислокованих в цих областях.

27.04.2014 на території Луганської області України створено терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі – «ЛНР»), у складі якої створені незаконні озброєні підрозділи. Координація діяльності цієї терористичної організації, як і її фінансове, матеріальне забезпечення, у тому числі зброєю, боєприпасами, військовою технікою, здійснювалось невстановленими на цей час представниками влади та ЗС РФ.

На виконання плану функціонування терористичної організації «ЛНР» до її діяльності залучено значну кількість осіб-громадян України, РФ та інших держав (матеріали досудового розслідування стосовно яких виділені в окремі кримінальні провадження) із числа радикально налаштованих громадян, зокрема колишніх та діючих військовослужбовців, співробітників правоохоронних органів, представників іноземних громадських організацій.

Упродовж квітня 2014 року, з метою реалізації злочинного плану, спрямованого на порушення територіальної цілісності України та зміну меж її території, вищевказаною терористичною організацією здійснено захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури на території Луганської області, у тому числі збройні напади на військові частини Збройних Сил України, дислоковані в цій області.

Вказана терористична організація має: конкретних лідерів, які підтримують між собою тісні взаємозв'язки, чітку ієрархію та структуру, яка складається з політичного та силового блоків, керівники та учасники яких підпорядковуються лідерам організацій, а також розподіл функцій між її учасниками, на яких покладені відповідні обов'язки згідно з єдиним планом спільних злочинних дій.

На керівників блоків покладається керівництво, організація дій та контроль за діяльністю підлеглих їм співучасників злочину за допомогою керівників груп, що входять до складу вказаних блоків.

Одним із основних завдань учасників вказаних терористичних організацій стали зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, вплив на прийняття рішень, вчинення та не вчинення дій органами державної влади України, шляхом застосування зброї, вчинення вибухів, підпалів та інших дій, які створюють небезпеку для життя та здоров'я людини, заподіяння значної майнової шкоди та настання інших тяжких наслідків.

Враховуючи викладене, так звана «ЛНР» є стійким об'єднанням невизначеної кількості осіб (більше трьох), яка створена з метою здійснення терористичної діяльності, у межах якої здійснено розподіл функцій, встановлено правила поведінки, обов'язкові для цих осіб під час підготовки і вчинення терористичних актів, а тому, у відповідності до ст. 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом», вона є терористичною організацією.

07.04.2014 за поданням керівника Антитерористичного центру при Службі безпеки України, погодженим із Головою СБУ, на території Донецької і Луганської областей розпочато проведення антитерористичної операції.

Через посилення сепаратистських виступів та захоплення державних установ на сході України виконуючий обов'язки Президента України Указом від 14.04.2014 №405/2014 затвердив рішення Ради національної безпеки і оборони України від 13.04.2014 «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної

загрози і збереження територіальної цілісності України» та Україною розпочато на території Донецької та Луганської областей широкомасштабну антитерористичну операцію (далі – АТО) із залученням Збройних Сил України та інших військових формувань.

Заявою «Про визнання Україною юрисдикції Міжнародного кримінального суду щодо скоєння злочинів проти людяності та воєнних злочинів вищими посадовими особами РФ та керівниками терористичних організацій «ДНР» та «ЛНР», які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян», яка схвалена постановою Верховної Ради України від 04.02.2015 № 145-VIII, Україна визнала юрисдикцію Міжнародного кримінального суду щодо злочинів проти людяності та воєнних злочинів, скоєних вищими посадовими особами РФ та керівниками терористичних організацій «ДНР» та «ЛНР», які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян.

Крім того, 15.01.2015 Європейський парламент затвердив резолюцію щодо України в якій вказано: «Європарламент рішуче засуджує агресивну та експансіоністську політику Росії, що є загрозою єдності та незалежності України, у тому числі засуджує неоголошену гібридну війну проти України, яка у тому числі включає в себе використання регулярних і нерегулярних сил; закликає Москву припинити ескалацію ситуації, негайно зупинити потік зброї, найманців і військ на підтримку сепаратистських збройних формувань...».

Парламентська Асамблея Ради Європи Резолюцією «Зниклі особи під час конфлікту в Україні» від 25.06.2015 визнала, що військові дії на частині територій Донецької і Луганської областей є агресією РФ проти України.

Так, на початку квітня 2014 року (більш точну дату органом досудового розслідування не встановлено) громадянин РФ Козіцин М.І., перебуваючи на території РФ, діючи умисно, залучивши невстановлених осіб з числа громадян РФ, що входили до громадського об'єднання «Всевелике військо Донське», створив непередбачене законом збройне формування (далі – НЗФ) «Козачу національну гвардію».

В подальшому, у період квітня-травня 2014 року, громадянин України **Косогоров С.Ю.**, перебуваючи на території м. Красний Луч (з 22.05.2016 – м. Хрустальний) Луганської області, усвідомлюючи, що діяльність терористичної організації «ЛНР» та її НЗФ є незаконною, спрямована на зміну меж території України, призводить до загибелі людей, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, з метою досягнення злочинних цілей терористичної організації «ЛНР», направлених на порушення територіальної цілісності України та зміну меж її території, діючи умисно, добровільно вступив у злочинну змову із громадянином РФ Козіциним М.І. та вступив до складу очолюваного останнім НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР». Козіциним М.І. на Косогорова С.Ю. були покладені функції збройної протидії проведенню АТО, здійсненні незаконного позбавлення волі військовослужбовців та працівників правоохоронних органів, залучених до проведення АТО, їх катування та нелюдського поводження, а також викрадення цивільних осіб з корисливих мотивів.

З метою організаційного оформлення НЗФ «Козача національна гвардія» 09.04.2014 перебуваючи у м. Новочеркаськ Ростовської області РФ Козіцин М.І., як отаман Міжнародного Союзу Громадських Об'єднань «Всевелике військо Донське», видав наказ № 36, відповідно до якого призначив громадянина України Гращенко С.В. на посаду «командира Козачої національної гвардії», а громадян України Щекатунова В.І. та Косогорова С.Ю. призначив на посади «заступників командуючого Козачої національної гвардії». Цим же наказом керівникам і командирам підрозділів доручалось приступити до формування «Козачої національної гвардії в Україні «Всевеликого Війська Донського». Контроль на виконанням даного наказу, виконуючи роль керівника створеного ним НЗФ «Козача національна гвардія», Козіцин М.І. залишив за собою.

У невстановлений час квітня-травня 2014 року Косогоров С.Ю. та інші очолювані ним особи НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР», дислоковані у м. Красний Луч (з 22.05.2016 – м. Хрустальний), перебуваючи на території Луганської області отримали від невстановлених під час досудового розслідування осіб вогнепальну зброю, боєприпаси, військове екіпірування, харчі та інші речі.

Далі, Косогоров С.Ю., у період квітня 2014 року – лютого 2015 року, діючи за наказами Козіцина М.І., перебуваючи у м. Красний Луч (з 22.05.2016 – м. Хрустальний) Луганської області, як керівник дислокованих у вказаному населеному пункті членів НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР», виконував обов'язки по здійсненню керівництва та координації діяльності зазначених осіб, які входять до вказаного НЗФ, визначення бойових завдань особам, які входять до нього, місць розташування, утворення інженерних перешкод (блокпостів), напрямків завдання віроломного вогневого ураження військових формувань та правоохоронних органів України, залучення до складу нових членів та сприяння діяльності НЗФ шляхом забезпечення озброєнням, військовим обмундируванням, іншими засобами для здійснення збройного протистояння військовим формуванням та правоохоронним органам України, організації та здійсненні незаконного позбавлення волі військовослужбовців Збройних Сил України та співробітників правоохоронних органів, задіяних в проведенні АТО, їх катування та нелюдського поводження, тощо.

Крім того, Косогоров С.Ю. у період з квітня 2014 року по лютий 2015 року, перебуваючи на території Луганської області, діючи умисно та за вказівкою Козіцина М.І., за попередньою змовою групою осіб, виконуючи функції керівника очолюваних ним осіб, які входять до НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР», з метою досягнення злочинних цілей терористичної організації «ЛНР», направлених на порушення територіальної цілісності України та зміну меж її території на порушення порядку, встановленого Конституцією України, очолюючи групу осіб з числа підпорядкованих йому членів НЗФ, організував отримання ними вогнепальної зброї, боєприпасів та іншого військового спорядження, визначив їм завдання, які полягали у перебуванні на блокпосту поблизу м. Красний Луч (з 22.05.2016 – м. Хрустальний) Луганської області та здійсненні віроломного вогневого ураження підрозділів Збройних Сил України та правоохоронних органів України, задіяних у проведенні антитерористичної операції на території

Донецької та Луганської областей, вчинення незаконного позбавлення волі військовослужбовців, їх катування та нелюдського поводження, захоплення зброї та військової техніки цих підрозділів, а також викрадення цивільних осіб з корисливих мотивів.

06.08.2014 Косогоров С.Ю. знаходячись на блокпосту «ЛНР» поблизу населеного пункту Красний Луч (з 22.05.2016 – м. Хрустальний) Луганської області, діючи умисно та за вказівкою Козіцина М.І., безпосередньо керуючи діями підпорядкованих йому членів НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР» шляхом віддання наказів, наказав останнім із наявної у них вогнепальної зброї здійснювати віроломне вогневе ураження підрозділів Збройних Сил України та правоохоронних органів України, задіяних у проведенні антитерористичної операції на території Донецької та Луганської областей, вчиняти незаконне позбавлення волі військовослужбовців, їх катування та нелюдського поводження, захоплювати зброю та військову техніку вказаних підрозділів, а також викрадення цивільних осіб з корисливих мотивів.

З 6 на 7 серпня 2014 року особовий склад третьої зведеної гаубичної артилерійської батареї з числа військовослужбовців 550АБр Збройних Сил України (військова частина – польова пошта В0105), яка входила до складу сил антитерористичної операції на території Донецької та Луганської областей, почав переміщення з району оточення (с. Дякове Антрацитівського району Луганської області). Приблизно через 15-20 хвилин після початку руху, під час виїзду з с. Дякове, по колоні був нанесений удар артилерією терористичної організації «ЛНР».

Автомобіль КамАЗ 4310, в якому рухались військовослужбовці 550АБр Збройних Сил України (військова частина – польова пошта В0105) старший сержант Гнедашов В.Є., майор Третьак П.А., сержант Сиротін Є.О., через такий артудар відбився від колони, заблукав та з'їхав у рів. Старшим автомобіля майором Третьаком П.А. було прийнято рішення залишити автомобіль та пересісти на БМП-2 24ОМБр Збройних Сил України (стройовий № 175, заводський № Х05ЖТ9400), який належав 24 ОМБр (військова частина – польова пошта В4680). На вказаному БМП-2 також рухались військовослужбовці 24ОМБр Марцинюк О.М., Сновида Т.Є., Дубровський С.Є., Задорожний Р.М., Гулик І.В., Гамов В.В., Маруняк Ю.О., Сало М.І.

Продовжуючи рух, через обмежену видимість БМП-2 збився зі шляху і приблизно о 22:00 06.08.2014 виїхав на блокпост «ЛНР» поблизу населеного пункту Красний Луч (з 22.05.2016 – м. Хрустальний) Луганської області, на якому знаходились Косогоров С.Ю. та підпорядковані йому озброєні особи, що входили до НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР».

В цей час, невстановлені члени НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР», які перебуваючи на блокпосту поблизу населеного пункту Красний Луч (з 22.05.2016 – м. Хрустальний) Луганської області, безпосередньо підпорядковувались Косогорову С.Ю., виконуючи наказ останнього щодо віроломного вогневого ураження військовослужбовців Збройних Сил України, симулюванням наміру вести переговори, застосовуючи наявну у них вогнепальну зброю, в тому числі гранатомет, здійснили віроломне вогневе ураження військовослужбовців Збройних Сил України, внаслідок якого військовослужбовці Третьак П.А., Сиротін Є.О. та Сало М.І. загинули,

військовослужбовець Сновида Т.Є. отримав вогнепальне кульове сліпе поранення м'яких тканин нижньої третини лівого передпліччя. Продовжуючи свій злочинний умисел, спрямований на незаконне позбавлення волі громадян, невстановлені члени НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР» затримали військовослужбовців Гнедашова В.Є., Задорожного Р.М., Гулика І.В., Гамова В.В., Маруняка Ю.О., Дубровського С.Є., Марцинюка О.М., Сновиду Т.Є., захопили належну вказаним військовослужбовцям вогнепальну зброю та військову техніку, а саме: БМП-2 (стрійовий № 175, заводський № Х05ЖТ9400).

Крім того, з 6 на 7 серпня 2014 року військовослужбовці 24 ОМБр (військова частина – польова пошта В4680) Левченко В.А., Чулаєвський А.В., Кулявець А.П., Плакса М.Г., Василів Б.М., Карпляк М.В., рухаючись на належному вказаній військовій частині танку Т-64БВ (стрійовий № 331, заводський № Б10ЕТ11120) здійснювали переміщення з району оточення (с. Дякове Луганської області). Рухаючись з району оточення після 22:00 (точного часу досудовим слідством не встановлено), зазначений танк Т-64БВ виїхав на вказаний вище блокпост «ЛНР» поблизу населеного пункту Красний Луч (з 22.05.2016 – м. Хрустальний) Луганської області, на якому знаходились озброєні особи, що входили до НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР», та які безпосередньо підпорядковувались Косогорову С.Ю. і діяли за наказом останнього. Під'їхавши до блокпосту, танк зупинився. Вказані вище озброєні особи, симулюванням наміру вести переговори і подальшими погрозами відкрити вогонь, діючи безпосередньо за наказом Косогорова С.Ю., незаконно позбавили волі військовослужбовців Левченка В.А., Чулаєвського А.В., Кулявця А.П., Плаксу М.Г., Василіва Б.М., Карпляка М.В., захопили належну вказаним військовослужбовцям вогнепальну зброю та військову техніку, а саме: танк Т-64БВ (стрійовий № 331, заводський № Б10ЕТ11120).

В подальшому, Косогоров С.Ю. у період 06-07.08.2014 знаходячись на блокпосту «ЛНР» поблизу населеного пункту Красний Луч (з 22.05.2016 – м. Хрустальний) Луганської області, діючи умисно та за вказівкою Козіцина М.І., безпосередньо керуючи діями підпорядкованих йому членів НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР» шляхом віддання наказів, виконуючи вказівку Козіцина М.І., наказав підпорядкованим йому членам НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР» доставити під озброєною охороною військовослужбовців Гнедашова В.Є., Левченка В.А., Задорожного Р.М., Гулика І.В., Гамова В.В., Маруняка Ю.О., Василіва Б.М., Дубровського С.Є., Чулаєвського А.В., Карпляка М.В., Марцинюка О.М. до м. Перевальськ Луганської області, яке перебувало під контролем представників НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР».

В подальшому, продовжуючи зазначений вище злочинний умисел, члени НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР», діючи безпосередньо за наказом Косогорова С.Ю., та Каленцов В.Г., який діяв за наказом Козіцина М.І., 07.08.2014 доставили військовослужбовців Гнедашова В.Є., Левченка В.А., Задорожного Р.М., Гулика І.В., Гамова В.В., Маруняка Ю.О., Василіва Б.М., Дубровського С.Є., Чулаєвського А.В.,

Карпляка М.В., Марцинюка О.М. до м. Перевальськ Луганської області, яке перебувало під контролем представників НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР»

Козіцин М.І., 07.08.2014 перебуваючи м. Перевальську Луганської області, діючи умисно та з метою незаконного позбавлення волі військовослужбовців Збройних Сил України, віддав наказ підпорядкованим йому невстановленим на даний час членам НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР» утримувати Гнедашова В.Є., Левченка В.А., Задорожного Р.М., Гулика І.В., Гамова В.В., Маруняка Ю.О., Василюва Б.М., Дубровського С.Є., Чулаєвського А.В., Карпляка М.В., Марцинюка О.М. під озброєною охороною у приміщенні кафе «Торнадо» (Луганська область, м. Перевальськ, вул. Дзержинського, 5-А).

Далі, невстановлені члени НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР», продовжуючи свій злочинний умисел, спрямований на незаконне позбавлення волі військовослужбовців Збройних Сил України, у період з 07.08.2014 до 14.08.2014, діючи умисно, за наказом Козіцина М.І., за попередньою змовою групою осіб, з метою незаконного позбавлення волі військовослужбовців Гнедашова В.Є., Левченка В.А., Задорожного Р.М., Гулика І.В., Гамова В.В., Маруняка Ю.О., Василюва Б.М., Дубровського С.Є., Чулаєвського А.В., Карпляка М.В., Марцинюка О.М., погрожуючи застосуванням наявної в них вогнепальної зброї, позбавили останніх можливості вільно пересуватись та залишити приміщення кафе «Торнадо», розташоване за адресою: Луганська область, м. Перевальськ, вул. Дзержинського, 5-А.

Крім того, Косогоров С.Ю. у період 06-07.08.2014, знаходячись на блокпосту «ЛНР» поблизу населеного пункту Красний Луч (з 22.05.2016 – м. Хрустальний) Луганської області, діючи умисно та за вказівкою Козіцина М.І., безпосередньо керуючи діями підпорядкованих йому членів НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР» шляхом віддання наказів, виконуючи вказівку Козіцина М.І., наказав підпорядкованим йому членам НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР» доставити під озброєною охороною військовослужбовців Кулявця А.П., Плаксу М.Г., Сновиду Т.Є. до м. Красний Луч Луганської області (з 22.05.2016 – м. Хрустальний), яке перебувало під контролем представників НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР», та утримувати під озброєною охороною Кулявця А.П. та Плаксу М.В. у приміщенні колишнього Краснолуцького міського відділу ГУМВС України в Луганській області, який знаходиться за адресою: Луганська область, м. Красний Луч (з 22.05.2016 – м. Хрустальний), вул. Хрустальне шосе, 1, а Сновиду Т.Є. у господарській будівлі (сарай), розташованій за адресою: Луганська область, м. Красний Луч (з 22.05.2016 – м. Хрустальний), вул. Лютнева, 26.

В подальшому, продовжуючи зазначений вище злочинний умисел, члени НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР», діючи безпосередньо за наказом Косогорова С.Ю. 07.08.2014 доставили військовослужбовців Кулявця А.П., Плаксу М.Г., Сновиду Т.Є. до м. Красний Луч Луганської області (з 22.05.2016 – м. Хрустальний).

Після цього, невстановлені члени НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР», діючи умисно, виконуючи наказ Косогорова С.Ю., за попередньою змовою групою осіб, з метою незаконного позбавлення волі військовослужбовців Кулявця А.П., Плакси М.Г. та Сновиди Т.Є., погрожуючи застосуванням наявної в них вогнепальної зброї, перевезли Кулявця А.П. та Плаксу М.В. до приміщення колишнього Краснолуцького міського відділу ГУМВС України в Луганській області, який знаходиться за адресою: Луганська область, м. Красний Луч (з 22.05.2016 – м. Хрустальний), вул. Хрустальне шосе, 1, а Сновиду Т.Є. до господарської будівлі (сарая), розташованої за адресою: Луганська область, м. Красний Луч (з 22.05.2016 – м. Хрустальний), вул. Лютнева, 26.

Своїми протиправними діями невстановлені члени НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР», виконуючи наказ Косогорова С.Ю., у період часу з 07.08.2014 до 10.08.2014, позбавили Сновиду Т.Є. можливості вільно пересуватись та залишити зазначене приміщення господарської будівлі (сарая), розташованої за адресою: Луганська область, м. Красний Луч (з 22.05.2016 – м. Хрустальний), вул. Лютнева, 26.

Крім того, своїми протиправними діями невстановлені члени НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР», виконуючи наказ Косогорова С.Ю., 07.08.2014, позбавили Плаксу М.Г. можливості вільно пересуватись та залишити зазначене вище приміщення колишнього Краснолуцького міського відділу ГУМВС України в Луганській області, яке знаходиться за адресою: Луганська область, м. Красний Луч (з 22.05.2016 – м. Хрустальний), вул. Хрустальне шосе, 1.

Крім того, своїми протиправними діями невстановлені члени НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР», виконуючи наказ Косогорова С.Ю., 07.08.2014, позбавили Кулявця А.П. можливості вільно пересуватись та залишити зазначене вище приміщення колишнього Краснолуцького міського відділу ГУМВС України в Луганській області, яке знаходиться за адресою: Луганська область, м. Красний Луч (з 22.05.2016 – м. Хрустальний), вул. Хрустальне шосе, 1.

Крім того, Косогоров С.Ю. 07.08.2014 знаходячись у м. Красний Луч (з 22.05.2016 – м. Хрустальний) Луганської області, діючи умисно та за вказівкою Козіцина М.І., безпосередньо керуючи діями підпорядкованих йому членів НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР» шляхом віддання наказів, виконуючи вказівку Козіцина М.І., наказав підпорядкованим йому членам НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР» доставити під озброєною охороною військовослужбовця Кулявця А.П. до розташування блокпосту біля м. Красний Луч (з 22.05.2016 – м. Хрустальний) Луганської області та утримувати його під озброєною охороною.

Далі, своїми протиправними діями невстановлені члени НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР», виконуючи наказ Косогорова С.Ю., 07.08.2014 доставили Кулявця А.П. до розташування блокпосту біля м. Красний Луч (з 22.05.2016 – м. Хрустальний) Луганської області та позбавили останнього, у період часу з 07.08.2014 до 10.08.2014, можливості вільно пересуватись та залишити місце розташування даного блокпосту.

При цьому Косогоров С.Ю., віддаючи наказ про позбавлення волі вказаних вище військовослужбовців Збройних Сил України, сприяв Козіцину М.І. у реалізації його наміру спонукати представників сил, які задіяні в проведенні АТО, здійснити обмін вказаних військовослужбовців на представників НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР», які були затриманні в ході проведення АТО.

Таким чином, Косогоров С.Ю. обґрунтовано підозрюється в участі у терористичній організації, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України.

Крім цього, Косогоров С.Ю. підозрюється в тому, що у період квітня-травня 2014 року, перебуваючи на території м. Красний Луч (з 22.05.2016 – м. Хрустальний) Луганської області, усвідомлюючи, що діяльність терористичної організації «ЛНР» та її НЗФ є незаконною, спрямована на зміну меж території України, призводить до загибелі людей, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, з метою досягнення злочинних цілей терористичної організації «ЛНР», направлених на порушення територіальної цілісності України та зміну меж її території, діючи умисно, добровільно вступив у злочинну змову із громадянином РФ Козіциним М.І. та вступив до складу очолюваного останнім НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР». Козіциним М.І. на Косогорова С.Ю. були покладені функції збройної протидії проведенню АТО, здійсненні незаконного позбавлення волі військовослужбовців та працівників правоохоронних органів, залучених до проведення АТО, їх катування та нелюдського поводження, а також викрадення цивільних осіб з корисливих мотивів.

З метою організаційного оформлення НЗФ «Козача національна гвардія» 09.04.2014 перебуваючи у м. Новочеркаськ Ростовської області РФ Козіцин М.І., як отаман Міжнародного Союзу Громадських Об'єднань «Всевелике військо Донське», видав наказ № 36, відповідно до якого призначив громадянина України Гращенка С.В. на посаду «командира Козачої національної гвардії», а громадян України Щекатунова В.І. та Косогорова С.Ю. призначив на посади «заступників командуючих Козачої національної гвардії». Цим же наказом керівникам і командирам підрозділів доручалось приступити до формування «Козачої національної гвардії в Україні «Всевеликого Війська Донського». Контроль на виконанням даного наказу, виконуючи роль керівника створеного ним НЗФ «Козача національна гвардія», Козіцин М.І. залишив за собою.

У невстановлений час квітня-травня 2014 року Косогоров С.Ю. та інші очолювані ним особи НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР», дислоковані у м. Красний Луч (з 22.05.2016 – м. Хрустальний), перебуваючи на території Луганської області отримали від невстановлених під час досудового розслідування осіб вогнепальну зброю, боєприпаси, військове екіпірування, харчі та інші речі.

Далі, Косогоров С.Ю., у період квітня 2014 року – лютого 2015 року, діючи за наказами Козіцина М.І., перебуваючи у м. Красний Луч (з 22.05.2016 – м. Хрустальний) Луганської області, як керівник дислокованих у вказаному населеному пункті членів НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР», виконував обов'язки по здійсненню керівництва та

координації діяльності зазначених осіб, які входять до вказаного НЗФ, визначення бойових завдань особам, які входять до нього, місць розташування, утворення інженерних перешкод (блокпостів), напрямків завдання віроломного вогневого ураження військових формувань та правоохоронних органів України, залучення до складу нових членів та сприяння діяльності НЗФ шляхом забезпечення озброєнням, військовим обмундируванням, іншими засобами для здійснення збройного протистояння військовим формуванням та правоохоронним органам України, організації та здійсненні незаконного позбавлення волі військовослужбовців Збройних Сил України та співробітників правоохоронних органів, задіяних в проведенні АТО, їх катування та нелюдського поводження, тощо.

Крім того, Косогоров С.Ю. у період з квітня 2014 року по лютий 2015 року, перебуваючи на території Луганської області, діючи умисно та за вказівкою Козіцина М.І., за попередньою змовою групою осіб, виконуючи функції керівника очолюваних ним осіб, які входять до НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР», з метою досягнення злочинних цілей терористичної організації «ЛНР», направлених на порушення територіальної цілісності України та зміну меж її території на порушення порядку, встановленого Конституцією України, очолюючи групу осіб з числа підпорядкованих йому членів НЗФ, організував отримання ними вогнепальної зброї, боєприпасів та іншого військового спорядження, визначив їм завдання, які полягали у перебуванні на блокпосту поблизу м. Красний Луч (з 22.05.2016 – м. Хрустальний) Луганської області та здійсненні віроломного вогневого ураження підрозділів Збройних Сил України та правоохоронних органів України, задіяних у проведенні антитерористичної операції на території Донецької та Луганської областей, вчинення незаконного позбавлення волі військовослужбовців, їх катування та нелюдського поводження, захоплення зброї та військової техніки цих підрозділів, а також викрадення цивільних осіб з корисливих мотивів.

06.08.2014 Косогоров С.Ю. знаходячись на блокпосту «ЛНР» поблизу населеного пункту Красний Луч (з 22.05.2016 – м. Хрустальний) Луганської області, діючи умисно та за вказівкою Козіцина М.І., безпосередньо керуючи діями підпорядкованих йому членів НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР» шляхом віддання наказів, наказав останнім із наявної у них вогнепальної зброї здійснювати віроломне вогневе ураження підрозділів Збройних Сил України та правоохоронних органів України, задіяних у проведенні антитерористичної операції на території Донецької та Луганської областей, вчиняти незаконне позбавлення волі військовослужбовців, їх катування та нелюдського поводження, захоплювати зброю та військову техніку вказаних підрозділів, а також викрадення цивільних осіб з корисливих мотивів.

З 6 на 7 серпня 2014 року особовий склад третьої зведеної гаубичної артилерійської батареї з числа військовослужбовців 550АБр Збройних Сил України (військова частина – польова пошта В0105), яка входила до складу сил антитерористичної операції на території Донецької та Луганської областей, почав переміщення з району оточення (с. Дякове Антрацитівського району Луганської області). Приблизно через 15-20 хвилин після початку руху, під час

виїзду з с. Дякове, по колоні був нанесений удар артилерією терористичної організації «ЛНР».

Автомобіль КамАЗ 4310, в якому рухались військовослужбовці 550АБр Збройних Сил України (військова частина – польова пошта В0105) старший сержант Гнедашов В.Є., майор Третяк П.А., сержант Сиротін Є.О., через такий артудар відбився від колони, заблукав та з'їхав у рів. Старшим автомобіля майором Третяком П.А. було прийнято рішення залишити автомобіль та пересісти на БМП-2 24ОМБр Збройних Сил України (стрійовий № 175, заводський № Х05ЖТ9400), який належав 24 ОМБр (військова частина – польова пошта В4680). На вказаному БМП-2 також рухались військовослужбовці 24ОМБр Марцинюк О.М., Сновида Т.Є., Дубровський С.Є., Задорожний Р.М., Гулик І.В., Гамов В.В., Маруняк Ю.О., Сало М.І.

Продовжуючи рух, через обмежену видимість БМП-2 збився зі шляху і приблизно о 22:00 06.08.2014 виїхав на блокпост «ЛНР» поблизу населеного пункту Красний Луч (з 22.05.2016 – м. Хрустальний) Луганської області, на якому знаходились Косогоров С.Ю. та підпорядковані йому озброєні особи, що входили до НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР».

В цей час, невстановлені члени НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР», які перебуваючи на блокпосту поблизу населеного пункту Красний Луч (з 22.05.2016 – м. Хрустальний) Луганської області, безпосередньо підпорядковувались Косогорову С.Ю., виконуючи наказ останнього щодо віроломного вогневого ураження військовослужбовців Збройних Сил України, симулюванням наміру вести переговори, застосовуючи наявну у них вогнепальну зброю, в тому числі гранатомет, здійснили віроломне вогневе ураження військовослужбовців Збройних Сил України, внаслідок якого військовослужбовці Третяк П.А., Сиротін Є.О. та Сало М.І. загинули, військовослужбовець Сновида Т.Є. отримав вогнепальне кульове сліпе поранення м'яких тканин нижньої третини лівого передпліччя. Продовжуючи свій злочинний умисел, спрямований на незаконне позбавлення волі громадян, невстановлені члени НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР» затримали військовослужбовців Гнедашова В.Є., Задорожного Р.М., Гулика І.В., Гамова В.В., Маруняка Ю.О., Дубровського С.Є., Марцинюка О.М., Сновиду Т.Є., захопили належну вказаним військовослужбовцям вогнепальну зброю та військову техніку, а саме: БМП-2 (стрійовий № 175, заводський № Х05ЖТ9400).

Крім того, з 6 на 7 серпня 2014 року військовослужбовці 24 ОМБр (військова частина – польова пошта В4680) Левченко В.А., Чулаєвський А.В., Кулявець А.П., Плакса М.Г., Василів Б.М., Карпляк М.В., рухаючись на належному вказаній військовій частині танку Т-64БВ (стрійовий № 331, заводський № Б10ЕТ11120) здійснювали переміщення з району оточення (с. Дякове Луганської області). Рухаючись з району оточення після 22:00 (точного часу досудовим слідством не встановлено), зазначений танк Т-64БВ виїхав на вказаний вище блокпост «ЛНР» поблизу населеного пункту Красний Луч (з 22.05.2016 – м. Хрустальний) Луганської області, на якому знаходились озброєні особи, що входили до НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР», та які безпосередньо підпорядковувались Косогорову С.Ю. і діяли за наказом останнього. Під'їхавши до блокпосту, танк зупинився. Вказані

вище озброєні особи, симулюванням наміру вести переговори і подальшими погрозами відкрити вогонь, діючи безпосередньо за наказом Косогорова С.Ю., незаконно позбавили волі військовослужбовців Левченка В.А., Чулаєвського А.В., Кулявця А.П., Плаксу М.Г., Василіва Б.М., Карпляка М.В., захопили належну вказаним військовослужбовцям вогнепальну зброю та військову техніку, а саме: танк Т-64БВ (стройовий № 331, заводський № Б10ЕТ11120).

В подальшому, Косогоров С.Ю. у період 06-07.08.2014 знаходячись на блокпосту «ЛНР» поблизу населеного пункту Красний Луч (з 22.05.2016 – м. Хрустальний) Луганської області, діючи умисно та за вказівкою Козіцина М.І., безпосередньо керуючи діями підпорядкованих йому членів НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР» шляхом віддання наказів, виконуючи вказівку Козіцина М.І., наказав підпорядкованим йому членам НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР» доставити під озброєною охороною військовослужбовців Гнедашова В.Є., Левченка В.А., Задорожного Р.М., Гулика І.В., Гамова В.В., Маруняка Ю.О., Василіва Б.М., Дубровського С.Є., Чулаєвського А.В., Карпляка М.В., Марцинюка О.М. до м. Перевальськ Луганської області, яке перебувало під контролем представників НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР».

В подальшому, продовжуючи зазначений вище злочинний умисел, члени НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР», діючи безпосередньо за наказом Косогорова С.Ю., та Каленцов В.Г., який діяв за наказом Козіцина М.І., 07.08.2014 доставили військовослужбовців Гнедашова В.Є., Левченка В.А., Задорожного Р.М., Гулика І.В., Гамова В.В., Маруняка Ю.О., Василіва Б.М., Дубровського С.Є., Чулаєвського А.В., Карпляка М.В., Марцинюка О.М. до м. Перевальськ Луганської області, яке перебувало під контролем представників НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР»

Козіцин М.І., 07.08.2014 перебуваючи м. Перевальську Луганської області, діючи умисно та з метою незаконного позбавлення волі військовослужбовців Збройних Сил України, віддав наказ підпорядкованим йому невстановленим на даний час членам НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР» утримувати Гнедашова В.Є., Левченка В.А., Задорожного Р.М., Гулика І.В., Гамова В.В., Маруняка Ю.О., Василіва Б.М., Дубровського С.Є., Чулаєвського А.В., Карпляка М.В., Марцинюка О.М. під озброєною охороною у приміщенні кафе «Торнадо» (Луганська область, м. Перевальськ, вул. Дзержинського, 5-А).

Далі, невстановлені члени НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР», продовжуючи свій злочинний умисел, спрямований на незаконне позбавлення волі військовослужбовців Збройних Сил України, у період з 07.08.2014 до 14.08.2014, діючи умисно, за наказом Козіцина М.І., за попередньою змовою групою осіб, з метою незаконного позбавлення волі військовослужбовців Гнедашова В.Є., Левченка В.А., Задорожного Р.М., Гулика І.В., Гамова В.В., Маруняка Ю.О., Василіва Б.М., Дубровського С.Є., Чулаєвського А.В., Карпляка М.В., Марцинюка О.М., погрожуючи застосуванням наявної в них вогнепальної зброї, позбавили

останніх можливості вільно пересуватись та залишити приміщення кафе «Торнадо», розташоване за адресою: Луганська область, м. Перевальськ, вул. Держинського, 5-А.

Крім того, Косогоров С.Ю. у період 06-07.08.2014, знаходячись на блокпосту «ЛНР» поблизу населеного пункту Красний Луч (з 22.05.2016 – м. Хрустальний) Луганської області, діючи умисно та за вказівкою Козіцина М.І., безпосередньо керуючи діями підпорядкованих йому членів НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР» шляхом віддання наказів, виконуючи вказівку Козіцина М.І., наказав підпорядкованим йому членам НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР» доставити під озброєною охороною військовослужбовців Кулявця А.П., Плаксу М.Г., Сновиду Т.Є. до м. Красний Луч Луганської області (з 22.05.2016 – м. Хрустальний), яке перебувало під контролем представників НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР», та утримувати під озброєною охороною Кулявця А.П. та Плаксу М.В. у приміщенні колишнього Краснолуцького міського відділу ГУМВС України в Луганській області, який знаходиться за адресою: Луганська область, м. Красний Луч (з 22.05.2016 – м. Хрустальний), вул. Хрустальне шосе, 1, а Сновиду Т.Є. у господарській будівлі (сарай), розташованій за адресою: Луганська область, м. Красний Луч (з 22.05.2016 – м. Хрустальний), вул. Лютнева, 26.

В подальшому, продовжуючи зазначений вище злочинний умисел, члени НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР», діючи безпосередньо за наказом Косогорова С.Ю. 07.08.2014 доставили військовослужбовців Кулявця А.П., Плаксу М.Г., Сновиду Т.Є. до м. Красний Луч Луганської області (з 22.05.2016 – м. Хрустальний).

Після цього, невстановлені члени НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР», діючи умисно, виконуючи наказ Косогорова С.Ю., за попередньою змовою групою осіб, з метою незаконного позбавлення волі військовослужбовців Кулявця А.П., Плакси М.Г. та Сновиди Т.Є., погрожуючи застосуванням наявної в них вогнепальної зброї, перевезли Кулявця А.П. та Плаксу М.В. до приміщення колишнього Краснолуцького міського відділу ГУМВС України в Луганській області, який знаходиться за адресою: Луганська область, м. Красний Луч (з 22.05.2016 – м. Хрустальний), вул. Хрустальне шосе, 1, а Сновиду Т.Є. до господарської будівлі (сарай), розташованої за адресою: Луганська область, м. Красний Луч (з 22.05.2016 – м. Хрустальний), вул. Лютнева, 26.

Своїми протиправними діями невстановлені члени НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР», виконуючи наказ Косогорова С.Ю., у період часу з 07.08.2014 до 10.08.2014, позбавили Сновиду Т.Є. можливості вільно пересуватись та залишити зазначене приміщення господарської будівлі (сарай), розташованої за адресою: Луганська область, м. Красний Луч (з 22.05.2016 – м. Хрустальний), вул. Лютнева, 26.

Крім того, своїми протиправними діями невстановлені члени НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР», виконуючи наказ Косогорова С.Ю., 07.08.2014, позбавили Плаксу М.Г. можливості вільно пересуватись та залишити зазначене вище приміщення колишнього Краснолуцького міського відділу ГУМВС України в Луганській області, яке

знаходиться за адресою: Луганська область, м. Красний Луч (з 22.05.2016 – м. Хрустальний), вул. Хрустальне шосе, 1.

Крім того, своїми протиправними діями невістановлені члени НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР», виконуючи наказ Косогорова С.Ю., 07.08.2014, позбавили Кулявця А.П. можливості вільно пересуватись та залишити зазначене вище приміщення колишнього Краснолуцького міського відділу ГУМВС України в Луганській області, яке знаходиться за адресою: Луганська область, м. Красний Луч (з 22.05.2016 – м. Хрустальний), вул. Хрустальне шосе, 1.

Крім того, Косогоров С.Ю. 07.08.2014 знаходячись у м. Красний Луч (з 22.05.2016 – м. Хрустальний) Луганської області, діючи умисно та за вказівкою Козіцина М.І., безпосередньо керуючи діями підпорядкованих йому членів НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР» шляхом віддання наказів, виконуючи вказівку Козіцина М.І., наказав підпорядкованим йому членам НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР» доставити під озброєною охороною військовослужбовця Кулявця А.П. до розташування блокпосту біля м. Красний Луч (з 22.05.2016 – м. Хрустальний) Луганської області та утримувати його під озброєною охороною.

Далі, своїми протиправними діями невістановлені члени НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР», виконуючи наказ Косогорова С.Ю., 07.08.2014 доставили Кулявця А.П. до розташування блокпосту біля м. Красний Луч (з 22.05.2016 – м. Хрустальний) Луганської області та позбавили останнього, у період часу з 07.08.2014 до 10.08.2014, можливості вільно пересуватись та залишити місце розташування даного блокпосту.

При цьому Косогоров С.Ю., віддаючи наказ про позбавлення волі вказаних вище військовослужбовців Збройних Сил України, сприяв Козіцину М.І. у реалізації його наміру спонукати представників сил, які задіяні в проведенні АТО, здійснити обмін вказаних військовослужбовців на представників НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР», які були затриманні в ході проведення АТО.

Таким чином, Косогоров С.Ю. обґрунтовано підозрюється в участі у складі не передбаченого законом збройного формування у нападах на громадян, що призвело до загибелі людей, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 260 КК України.

Крім цього, Косогоров С.Ю. підозрюється в тому, що у період з квітня 2014 року по лютий 2015 року, перебуваючи на території Луганської області, виконуючи функції керівника очолюваних ним осіб, які входили до НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР», діючи умисно та за вказівками Козіцина М.І., за попередньою змовою групою осіб, достовірно знаючи про ведення РФ агресивної війни проти України, в тому числі й шляхом використання терористичної організації «ЛНР» та членів НЗФ, які входять до її складу, з метою забезпечення досягнення даною терористичною організацією своїх цілей, направлених на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, з мотивів перешкоджання Євроінтеграційному курсу розвитку України, встановленням

контролю РФ над політичними та економічними процесами в Україні, всупереч вимогам пунктів 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, в порушення принципів Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимог частини 4 статті 2 Статуту ООН та Декларації Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), ст.ст. 1-3, 68 Конституції України, усвідомлюючи тяжкі наслідки у вигляді загибелі і поранення великої кількості осіб, а також створення непридатних умов для існування цивільного населення України, бажаючи настання таких наслідків, в порушення вимог ст. 23 Положення про закони і звичаї війни на суходолі, яке є додатком до IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18.10.1907, ст. ст. 37, 44 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 08.06.1977, сформував групу осіб з числа підпорядкованих йому членів НЗФ, яким віддавав накази та розпорядження, спрямовані на організацію отримання ними вогнепальної зброї, боєприпасів та іншого військового спорядження, безпосередньо визначав їм завдання, які полягали у перебуванні на блокпосту поблизу м. Красний Луч (з 22.05.2016 – м. Хрустальний) Луганської області та нанесенні віроломного вогневого ураження підрозділам Збройних Сил України та правоохоронних органів України, задіяних у проведенні АТО на території Луганської області, із застосуванням важкого піхотного озброєння та стрілецької зброї, що призвело до загибелі людей.

Так, 06.08.2014 Косогоров С.Ю. знаходячись на блокпосту «ЛНР» поблизу населеного пункту Красний Луч (з 22.05.2016 – м. Хрустальний) Луганської області, діючи умисно та за вказівкою Козіцина М.І., безпосередньо керуючи діями підпорядкованих йому членів НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР», наказав останнім здійснювати із наявної у них зброї віроломне вогневе ураження підрозділів Збройних Сил України та правоохоронних органів України, задіяних у проведенні антитерористичної операції на території Донецької та Луганської областей, вчиняти незаконне позбавлення волі військовослужбовців, захоплювати зброю та військову техніку вказаних підрозділів, а також викрадати цивільних осіб з корисливих мотивів.

Так, з 6 на 7 серпня 2014 року невстановлені члени НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР», перебуваючи на блокпосту поблизу населеного пункту Красний Луч (з 22.05.2016 – м. Хрустальний) Луганської області, діючи за наказом Косогорова С.Ю. щодо віроломного вогневого ураження військовослужбовців Збройних Сил України, реалізуючи спільний злочинний умисел, спрямований на порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, із застосуванням важкого піхотного озброєння та стрілецької зброї здійснили віроломне вогневе ураження військовослужбовців Збройних Сил України, які входили до складу 550АБр (військова частина – польова пошта В0105) та 24ОМБр (військова частина – польова пошта В4680), які пересувались на БМП-2 (стройовий № 175, заводський № Х05ЖТ9400), а також симулюванням наміру вести переговори і

подальшими погрозами відкрити вогонь схилили до здачі військовослужбовців 24ОМБр (військова частина – польова пошта В4680), які пересувались на танку Т-64БВ (стройовий № 331, заводський № Б10ЕТ11120).

Вказаними злочинними діями невстановлених членів НЗФ «Козача національна гвардія» терористичної організації «ЛНР», які діяли за наказом Косогорова С.Ю., заподіяні наслідки у вигляді:

- загибелі військовослужбовців Збройних Сил України Третяка П.А., 03.08.1972 р.н., Сиротіна Є.О., 05.12.1992 р.н., та Сала М.І., 17.12.1992 р.н.;

- спричинення поранення м'яких тканин нижньої третини лівого передпліччя військовослужбовцю Збройних Сил України Сновиді Т.Є., 19.05.1982 р.н.;

- захоплення техніки Збройних Сил України: БМП-2 (стройовий № 175, заводський № Х05ЖТ9400) та танку Т-64БВ (стройовий № 331, заводський № Б10ЕТ11120), а також особистої вогнепальної зброї військовослужбовців.

Таким чином, Косогоров С.Ю. обґрунтовано підозрюється у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, відданні наказу про вчинення таких дій, поєднаних з умисним вбивством, вчинених за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 438 КК України.

**Старший слідчий 1 відділу
З управління досудового розслідування
Головного слідчого управління СБ України
капітан юстиції**

Антон ЛЕНЬ

«ПОГОДЖЕНО»

**Прокурор групи прокурорів
у кримінальному провадженні –
прокурор шостого відділу управління процесуального
керівництва та підтримання публічного обвинувачення
Департаменту протидії злочинам, вчиненим
в умовах збройного конфлікту
Офісу Генерального прокурора**

Юрій СОЛОШЕНКО

09.08.2024

Одночасно, у відповідності до вимог ст.ст. 42, 277 КПК України роз'яснено, що підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що вноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;
- 18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права передбачені цим кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Підозрюваний / _____ / _____
«__» год. «__» хв. «__» _____ 2024 року

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру вручено, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний / _____ / _____
«__» год. «__» хв. «__» _____ 2024 року

Захисник: _____

Письмове повідомлення про підозру вручив:

**Старший слідчий 1 відділу
3 управління досудового розслідування
Головного слідчого управління СБ України
капітан юстиції**

Антон ЛЕНЬ